

Gereç ve Yöntem

Hasta serumları Hacettepe Tıp Fakültesi Göz Kliniği tarafından Behçet hastalığı tanısı konulan 62 hastadan alınmıştır. Kontrol olarak 76 Hemşirelik Koleji öğrencilerinden serum alınmıştır. Indirekt immunofloresans tekniği Holborow ve arkadaşlarının uyguladığı şekilde kullanılmıştır (3).

Antijen olarak Swiss kökenli albino sıçan karaciğer, mide ve böbrek dokuları, sıvı azotta dondurularak kullanılmıştır. Flourescein ile bağlanmış anti—insan gammaglobulin serumları, ticari firmalardan temin edilmiştir (Nordie—Hollanda). Hasta ve kontrol serumlar 1:10 ve 1:40 sulandırılarak çalışılmıştır. Konjuge antiserum 1:20 sulandırılmıştır.

Bulgular

Alınan sonuçlar I. Tabloda gösterilmiştir. 62 hastanın 14 ünde 1:40 sulandırımalarında çeşitli otoantikor saptanmıştır. Bunlar arasında en fazla 8 hastada DKA bulunmuştur. Hasta serumlarına göre 76 kontrol serumunun 13 ünde de otoantikor saptanmıştır.

TABLE I. BEHÇET HASTALARINDA VE NORMAL KONTROLLERDE SAPTANAN OTOANTİKORLARIN SIKLIĞI

	Serum sayısı	OTOANTİKORLAR							
		ANA		DKA		ARA		MPA	
		1:10	1:40	1:10	1:40	1:10	1:40	1:10	1:40
Behçet Hast.	62	—	2	7	8	2	3	3	1
Kontrol	76	5	6	9	5	2	1	1	1

Behçet hastaları ve kontrollerde saptanan otoantikor sıklığı karşılaştırıldığında, aşağıdaki farkın önemli olmadığı görülmektedir.

Tartışma

Behçet hastalarında en fazla sıklıkta saptanan düz kas antikorları, diğer birçok hastalıklarda da görülmektedir. Karaciğer hasta-

lıklarında kronik aktif hepatitler, karaciğerin akut infeksiyöz hastalığında ve infeksiyöz mononükleozisde yüksek oranlarda DKA.ları saptanmaktadır. DKA normallerde de yüksek oranda görülmektedir, belki bu gizli geçirilen infeksiyöz hepatitler ile ilgili bir bulgudur.

Koniçe ve Dilşen Türkiyede tetkik ettikleri 2 Behçet hastasından 7 sinde 1:60 titrede DKA.ları bulmuşlardır (4).

DKA.ları ve diğer türden otoantikrolar Behçet hastalığının bir otoimmün etiolojisini belirtmekten uzaktır.

Bu bakımdan Behçet hastalığı etiolojisinde otoimmünite iddiasını destekleyebilmek için başka araştırmalar gerekmektedir.

S u m m a r y

STUDIES ON AUTOANTIBODIES IN BEHÇET'S DISEASE

Tanu FIRAT Haluk KAZAKOĞLU Ekrem GÜLMEZOĞLU

(Received for publication : 18.7.1978)

Although in the studied 62 cases, 8 showed SMA results, this was not proved to be important. SMA was high in control group. It is still disappointing that this preliminary study on autoantibodies is far from proving an autoimmune etiology for Behçet's disease.

K a y n a k l a r

1. FIRAT, T. : Immunosuppressive treatment in Behçet's disease, Acta XXII. Concilium Diphthalmologicum Masson, Paris. Vol. II : 467, 1976.
2. CHAJEK, T. ve FAINARU, M. : Behçet's Disease. Medicine.
3. HOLBOROW, E.J., HEMSTED, E.H. ve MEED, S.V. : Smooth muscle autoantibodies in infectious mononucleosis, Brit. Med. J., 3 : 323, 1973.
4. KONIÇE, M. ve DİLŞEN, N. : Behçet hastalığında otoantikrolar, serum immunoglobulinleri ve C3. Behçet Simpozyumu, İstanbul 1977. (yayınlanacak).